

PRIKAZANJE GOSPODINOVO – SVIJEĆNICA DAN POSVEĆENOG ŽIVOTA

UVOD U EUHARISTIJSKO SLAVLJE

Danas crkva slavi blagdan Prikazanja Gospodinova ili Svijećnicu.

Stavlja nam se pred oči događaj iz Isusova ranog djetinjstva. Josip i Marija, po Mojsijevom zakonu, prikazuju Isusa u Hramu Bogu, 40 dana nakon njegova rođenja.

Danas Crkva ovaj dan obilježava kao Dan posvećenog života. Spominje se svih osoba koje su svoj život prikazale i posvetile Bogu, a na korist ljudima, kroz zavjete čistoće, siromaštva i poslušnosti. To su redovnici i redovnice. Za njih danas molimo; da njihov život bude život potpunog predanja Bogu i čovjeku i da takvih posvećenih duša iz dana u dan bude sve više.

Crkva danas blagoslivlja svijeće. Svijeća je puna simbolike. Svjetlo svijeće koje "hrani" rastopljeni vosak, ponajprije je simbol Isusa Krista, koji se za nas iz ljubavi žrtvuje. Sam starac Šimun Isusa naziva: *«svjetlost na prosvjetljenje naroda i slava puka izraelskoga»*. Zapaljene svijeće su i znak pripravnosti za Gospodina koji dolazi. Stoga zapaljena svijeća označava Kristovu nazočnost: na oltaru, kod navještaja Evandjelja, pred tabernakulom, kod sakramentalnog slavlja ili prilikom raznih blagoslova. Svijeća prati i krštenikov život: ona se pruža kršteniku na krštenju, nosi se kod prve Pričesti i u uskrsnom bdijenju te nam svijetli u posljednjem životnom času. Uz zapaljenu svijeću se rađa, živi i umire. Svjetlo svijeća progona tamu ali nam i život rasvjetljuje vjerom u Kristovu prisutnost i nadom u vječni život. Neka nam i ove svijeće, koje ćemo sada blagosloviti, budu znak Krista koji nas uvijek prati, osvjetljava nam životni put i vodi nas u vječno blaženstvo.

ŽIVOT PRIKAZAN BOGU

prijedlog za propovijed

Danas je Svijećnica, blagdan Prikazanja Gospodinova u Hramu. Teološki je dubok i ljudski potresan ovaj događaj, premda se na prvi pogled ne događa ništa neobično: ponavlja se jedan stari običaj židovskoga naroda: svakog prvorođenca prikazuju Boga za potpunu službu, a onda ga simbolički otkupljuju za ovaj život.

Isusa prikazuju njegovi roditelji, kao svakog židovskog dječčića. No utjelovljenja Riječ Božja sigurno prikazuje i sebe. Čitav Isusov život bit će poslanje ljudima da se na taj način izvrši sveopća Božja volja da se svi ljudi spase. Isusov život bit će život za druge u Bogu. On je u pravom i istinskom smislu riječi "čovjek za druge".

Tražimo li poruku ovog blagdana i ovog događaja za nas, mislim da moramo odavde krenuti, od čina prikazanja. Naš život ima smisla samo onda, ako ga prikažemo Bogu. Jer sve ono, što želimo zadržati sebi, izgubljeno je za vječnost. To vrijedi za život općenito, vrijedi i za svaku stvar koju posjedujemo. Samo ono ima vrijednosti, što se usudimo prikazati Bogu.

Ima u našem životu jedan nerazuman strah: ako nešto damo Bogu, kao da je to onda za nas izgubljeno. Teško je to razumjeti. Odakle taj strah u ljudima? Mnoge majke, općenito roditelji, boje se dati svoga sina ili kćer za svećenika odnosno časnu sestru, jer se boje da će ih tako izgubiti. Šteta što ljudi ne pitaju koju majku svećenika ili majku koje redovnice, kako se sada osjeća, kad joj je sin postao svećenik, kći časna sestra. Iznenadili bi se čuvši da bi gotovo sve te majke bile spremne i ponovo rado dati svoje dijete Bogu, jer će potvrditi da ih nikad nisu osjećali tako bliskim, kao sada, kada su im djeca Božja. Nisu ih izgubile, već dapače dobile.

Ali to vrijedi i za svaku drugu stvar: naš posao – slobodno ga prikažimo Bogu i dobit ćemo ga natrag u blagoslovljenom obliku. Naši planovi, naše radosti i nadanja, ali i strahovi – sve dobiva drukčiju vrijednost, ako ih prikažemo Bogu.

Jer jednu stvar nikad ne bismo smjeli zaboraviti: da logika Evanđelja nije identična s logikom ovoga svijeta. U logici ovoga svijeta vrijedi ovo pravilo: ako nešto daješ drugome, to si izgubio. U logici Evanđelja vrijedi upravo suprotno: što god daš Bogu, to dobiješ natrag stostruko, u plemenitijem izdanju. Sam Isus je to garantirao svojim učenicima kad im je obećao: „*kažem vam, svaki onaj koji je radi mene ostavio oca ili majku ili njivu ili kuću, primit će stostruko.*“

Nema sumnje, da je središnja osoba današnjeg evanđelja Isus. On sad na neki način postaje i javno proglašeni Mesija: *«svjetlost na prosvjetljenje naroda i slava puka izraelskog»*.

Ipak, ne možemo a da se ne zaustavimo jedan čas i na onim dragim osobama u hramu koji prvi prepoznaju obećanog Spasitelja u ovom djetetu; staraca Šimuna i udovicu Anu. Oni stoje pred nama kao vječni primjer čovjeka koji traži i nalazi Boga, makar se taj Bog skrivao u najobičnijim prilikama svagdanjeg života, kao što je jedno maleno dijete u naručju svoje majke. Ali tko živi u Bogu, taj ima vid i za ono, za što čovjek ovoga svijeta nema.

O kako bismo rado saznali njihovu tajnu, kako su uspjeli prepoznati onoga, koga su oduvijek očekivali, a učenjaci i službeni vjerski vođe onoga

vremena nisu ga uspjeli prepoznati. Ako pažljivo čitamo evanđelje, možda ćemo naći tu tajnu.

Šimun je bio pravedan i bogobožan i iščekivao utjehu Izraelovu. Evo, u tih nekoliko riječi nalazi se sva tajna. Za Anu se kaže da je služila Bogu.

Pravednost – to je prvi uvjeti da se može prepoznati Bog. Pravedan u biblijskom smislu jest čovjek koji je drag u očima Božjim. Koji hodi putovima Gospodnjim.

Čekati Gospodina – to je drugi uvjet. Šimun je bio otvoren za Božji dolazak, za njegova iznenađenja. Nije mu htio zapovijedati, kako i gdje da se pojavi. Bog i nam dolazi na razne načine i kroz razne ljude. Isto tako i Ana.

Ana je još k tomu služila Bogu. Trudila se da Božja prisutnost postane što vidljivija u ovome svijetu, među ljudima. Bila je sva u Božjoj ruci, potpuno predana Bogu.

Evo, takvi mogu prepoznati Isusa i onda mogu pripovijedati i drugima. Naviještati ono što su vidjeli. Predati svoje živote za službu Bogu i čovjeku.

Danas je i dan Posvećenog života. Danas se crkva spominje svih onih koji su svoje živote predali i prikazuju ih Bogu kroz zavjete čistoće, siromaštva i poslušnosti. To su redovnici i redovnice. Oni svojim životom svjedoče ljepotu vječnog, blaženog života u Bogu. Oni su nam znak i svjedoci života koji nas čeka nakon ovozemaljskog života. Oni su poput svijeća vječnog života koja svijetle u sadašnjosti. Danas smo pozvani moliti za njih, da budu vjerodostojni svjedoci koji će privući i osvojiti mnoge duše za Boga. Moliti da Gospodin umnoži redovnička zvanja u našoj župi i cijeloj crkvi.

Današnji blagdan ponegdje nosi ime Marija Svijećna. Obratimo se i mi žarkom molitvom Majci Mariji, da nas zagovara kod svoga Sina. Pozvani smo da svoje živote stalno prikazujemo Bogu po nesebičnom životu za dobrobit drugih ljudi poput Marije. To je ispunjen i smisleni život čovjeka vjernika. Živimo tako, da bismo mogli i mi pjevati Božjim milosrđu kao Šimun, kad jednom dođe čas smrti, da naša pjesma bude Šimunova: *"Sad otpuštaš u miru slugu svoga, Gospodine!"* amen

MOLITVA VJERNIKA

Nebeskom Ocu, koji svoga Sina posla na svijet kao spasitelja i prosvjetitelja čovječanstva, uputimo svoje molitve.

- 1. Za Crkvu sabranu iz svih naroda i plemena; da sjaj istine koju je od Boga primila navješćuje svakom stvorenju. – Molimo te**
- 2. Za papu, biskupe, svećenike, redovnike i redovnice i sav Božji narod da promiču Isusovo Evanđelje na prosvjetljenje i obraćenje svijeta. – Molimo te**
- 3. Za redovnike i redovnice, da svoje zavjete i svoje redovničke karizme žive u svijetu radosna srca. – Molimo te**
- 4. Za mlade, da se odazovu pozivu na posvećeni život kroz zavjete čistoće, siromaštva i služenja. – molimo te**
- 5. Za sve nas; da nas oslobodiš straha da ćemo biti prikraćeni ukoliko svim srcem prihvatimo poziv tvoga Sina da ga slijedimo. – Molimo te**
- 6. Za roditelje i odgojitelje: da svojim primjerom vode djecu i mlade prema svjetlu tvoga Kraljevstva koje je već tu za one koji iskreno vjeruju. – Molimo te**
- 7. Za nas koji slavimo ovu euharistiju; da budemo svjesni neizmjerne ljubavi Spasiteljeve koji se žrtvovao za naše spasenje. – Molimo te**
- 8. Za naše pokojne, osobito za pokojne svećenike, redovnike i redovnice; da im udijeliš vječni život u svojoj vječnoj svjetlosti. – Molimo te**

Dobri Bože, obasjaj svojim Svjetlom ovaj svijet i daruj nam svoga Duha kako bi mogli biti graditelji tvoga kraljevstva ovdje na zemlji i dionici vječne radosti na nebesima. Po Kristu Gospodinu našem.